

quid attinet aut veterum malorum recordatione, quorum obliuio saluberrima creditur, tam altum dolorem exasperare? aut nouis cōsternari augurijs, quorum fides incerta est: vtpote quæ a temeritate profecta irritis effectis plerumq; vates ipsos deludant. Quod si quid aduersi nostris ceruicibus impendet, satis est tunc miserum esse, quum inuaserit: nō etiā lōge anteq; vlla suspitio appareat metu, veluti muliercule, cōcuti, ac (vti aiunt) de gradu denūci: Presertim quū fatis cōtēporis & loci cōpulsus sim, vt neq; futura vigore mētis præcaueri, neq; casus si quibus perstrigi necessesse fuerit repelli viribus aut magnitudine animi queant. Adde q; precibus & squalori nullus pateat locus. Qui lachrimis flecū possunt adamantina pectora, siquidem ad inferos ne fama quidē (vt audiuius vulgo circumferri) misericordiæ nomen perduxerit? Quo si forte descenderet, ante solio suo decaderet Plato, q̄ reciperetur, adeo regnū hoc nihil mite, nihil benignum amplectitur, sed vsquequaq; seuitiæ Tyrannidis in morem indulget. Iam hæc vallis vndiq; rapidissimis fluminibus & vasta palude circumseptā: nullæ naues præter huius senecionis rimosam phasellum haud reuehendis vmbriis destina